

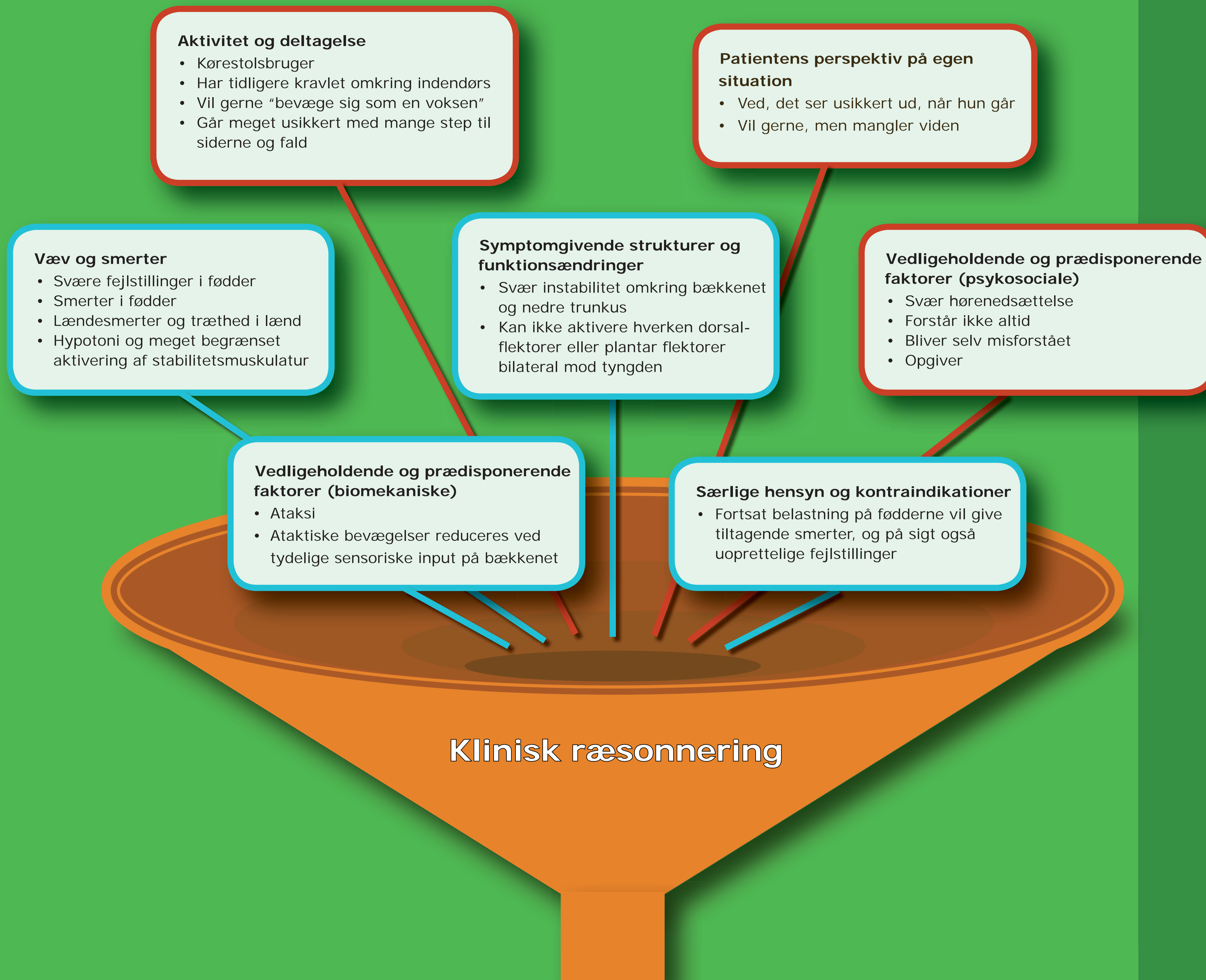
Gangfunktion hos 17 årig pige med hjerneskade

- Case rapport med fokus på fysioterapeutens kliniske ræsonnering

Anne-Mette Jensen, Specialeansvarlig fysioterapeut, MSc
Børn & Unge Klinikken, Regionshospitalet Hammel Neurocenter

Formål

Beskrivelse og diskussion af fysioterapeutens kliniske ræsonneringsproces i et vurderingsforløb med henblik på at optimere gangfunktion hos en pige med komplekse problemstillinger efter en hjerneskade tidligt i livet.

Behandlingsovervejelser

Ud fra den diagnostiske ræsonnering foreslås følgende interventioner:

- Intensiv stabilitetstræning samt generel styrke og muskeludholdenhedstræning af UE
- Lycradragt – facilitering af bækkenstabilitet med direkte støtte samt forstærket sensorisk input
- DAFO skinner – Kortere skinner, som korrigerer fejlstillinger, men ikke har nogen effekt på dorsalfleksion

For at sikre fælles forståelse omkring målsætning og intervention udarbejdes neuropædagogisk strategi med valg af læringsstil, tilgang og ikke mindst kommunikationsform.

Evaluering diagnostisk ræsonnering

Patienten gennemførte alle interventioner.

Hun fik integreret sikker stand og gang i sine daglige rutiner, fx gå rundt på værelset og børste tænder i stående.

Afgørende for den diagnostiske ræsonnering var analyserne i ganglaboratoriet, som tydeliggjorde kerneproblematikken og påviste en før og efter effekt af både lycradragt og den intensive træning.

Evaluering narrativ ræsonnering

Det viste sig at være essentielt at bruge tid på kommunikation og en neuropædagogisk strategi.

Med illustrationerne fra ganganalysen, tydelige demonstrationer og forklaringer gav stabilitetstræningen mening for patienten. Hun blev meget motiveret for træningen, selvom det var svært for hende. Hun fik også forståelse for nødvendigheden af skinner til fødderne.